

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă” 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sărbători 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

Spoială

de G. B. SINTIONEANU

Pe drumuri întortochlate,
aleargă o lume pestriță.

Un tumult de glasuri ce se
amestecă în hoatice desmățuri,
se naltă pe cărări necunoscute.

Plânsul unei lumi ce râde,
se traduce într'un scâncet, ce
se tânguie în mrejele unei vieți
ce a pus stăpânire pe ființa
lor șubredă.

Lume ce rage în salutare
înlătări, ce strigă cu îngâm-
fare titlurile și își arată, pe
pieptu-i corojit strălucirea me-
daliilor, se zbate în neputință.

Căci scutul e șubred, zăua
ce-l protejează e făcută din lut.

Puterea cel înconjoară e
plămădită din aluatul epave-
lor, ce în urma furtune s'au
adunat pe țărâmul pietrit, pe
care nămolul se usucă făcând
scoarță.

O turmă întreagă de ne-
buni s'au abătut din calea
adevărului.

Și ce durere, după ei au
alergat și aleargă n'ereu, bă-
trâni-copii ce sunt ademeniți, în
loc de bonboane, cu frumoase
cuvinte învesmântate în haine
de splendoare, sub care se as-
cunde narcoza unei otrăvi uci-
gătoare.

Plânsul unei vremi spoite
îmbată sufletele cu melodii ce
cântă slăvire, iar sub mantia
iluzorie, stă îngrămadită toată
gama unor pasiuni sterilizate.
Vai de acela ce se lase amă-
git de aparentele lumii. Ele,
sunt vrăji ce înbrăcate în vir-
tuți, clocesc otrava ce pregă-
tește moartea sufletului.

Scîlpirea lor fascinează pri-
virea și îl târâsc fără control
spre margini de prăpastie.

Drumul acelor care se lase
momiți de splendori „inofensive”
se desprinde de drumul beto-
nat al Domnului.

Fraților nu părăsiți căile
Domnului pentru momiala unor
lucruri înbrăcate în spo-
ială.

Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie!

Evanghelia de Duminică

„Isus a venit în Galileia, și propoveduia Evanghelia lui Dum-
nezeu. El zicea: S'a împlinit vremea, și împărăția lui Dumnezeu
este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie (Mar, 1, 14-15.)

Înainte de a spune altceva
despre Împărăția lui Dumnezeu
Domnul Isus Hristos a început
predica sa prin cuvintele de mai
sus: Pocăiți-vă, căci împărăția
lui Dumnezeu s'a apropiat (Matei
4, 17) Pocăiți-vă, și credeți în
Evanghelie (Marcu 1, 15).

Pocăiți-vă!.. Aceasta e cea
dintâi predică a Noului Testament
și e și cea din urmă solie a lui
Dumnezeu pentru omul păcătos.
Pocăința e locul, sau mai bine
zis e starea în care păcătosul în-
tâlnește pe Dumnezeu în mila
și îndurarea Sa. Jertfele plăcute
lui Dumnezeu, sunt un duh sdro-
bit și o inimă mâhnită. (Ps. 50, 17).

Astfel a „întâlnit” pe Dumne-
zeu, David după ce a păcătuțit,

ca și împăratul Manase care a
trăit în idolatrie o viață întreagă.
În această stare de căință și
de sdrobire a Inimei, femeia
păcătoasă a putut primi har-
ul ertării, ca și tâlharul care a
putut auzi din gura Domnului
cea mai scumpă făgăduință ce-o
poate auzi vre-o dată un păcă-
tos: Amin zic ție, astăzi vei fi
cu mine în raiu (Luca 23, 43).

Ce-i drept, oamenii ar vrea
să intre în Împărăția lui Dum-
nezeu, dar fără pocăință și în-
toarcere.

Aceasta însă nu se poate, căci
nimic spurcat sau întinat, nu
poate vedea Împărăția lui Dum-
nezeu (Evrei 12, 14)-

Când cineva vrea să meargă

la o nuntă, se gătește bine, se
curăță, se spală și se îmbracă
frumos. Nimeni n'ar îndrăzni să
între într'un ospăț, cu hainele
murdare și pline de noroi și cu
fața nespălată. Cu atât mai mult,
la nunta Mielului, nimeni nu
poate intra fără haine de nuntă
(Luca 22).

Împărăția lui Dumnezeu e
împărăția sfințeniei și strălucirii
nepătate, de aceea, înainte de
a intra acolo, trebuie să te „cu-
rățești” să te „speli” să te
„înoești” prin bala pocăinței și
nașterii din nou (Ioan 3, 3).
Dintr'un om vechiu, trebuie să
te faci un om nou, dintr'un fiu
al lumii, un copil al lui Dum-
nezeu și dintr'un slujitor al pă-
catului un rob al neprihăririi.
Căci cei nedrepti nu vor moș-
teni împărăția lui Dumnezeu. Nu
vă înșelați în privința aceasta:
nici curvarii, nici închinătorii la
idoli, nici preacurvarii, nici ma-
lahii, nici sodomiții, nici hoții, nici
cei lacomi, nici bețivii, nici de-
fălmătorii, nici hrăpăreții nu vor
moșteni Împărăția lui Dumnezeu
(Corinteni 6,9 10).

Iată de ce, înainte de a face
altceva, trebuie să te pocăiești,
s'o rupi cu lumea și păcatul (cu
orice păcat) și să începi o viață
nouă, după Evanghelia. Acest
este înțelesul pocăinței și naș-
terii din nou. Toți cei ce sau
mântuit au trecut prin acest „foc
curățitor” al pocăinței și au în-
trat în cer prin poarta cea
strămtă a crucii. O altă cale spre
împărăția lui Dumnezeu, nu este,
și nu vei găsi.

Ascultă iubite cetitorule, che-
marea pe care astăzi ți-o face
Domnul și întoarce-te la El. Po-
căește-te și crede în Evanghelia
ca să poți intra în împărăția lui
Dumnezeu. I. M.

(Luată pe scurt din Calenda-
rul nostru pe anul 1939).

Am rămas dator cu o lămurire. În nr. trecut al acestei gazete am scris despre tineretul cel lumesc și cel duhovnicesc, despre tineretul lumii și tineretul Domnului, cu semnele ce îi deosebește pe acești „frați“, cari sunt frați prin naștere (botez) dar pe care vieța îi desparte, unii rămânând sau întorcându-se la Dumnezeu, iar alții plecând pe povârnișul păcatului pentru a ajunge în iadul tuturor fărădelegilor și despărțirii de Dumnezeu pe totdeauna.

Desigur, dacă cineva a greșit și s'a rupt, cu voie sau fără voie din „turma Domnului“, se poate întoarce; calea pe care s'a întors fiul cel pierdut din Evanghelie și brațele părintești ale Tatălui ceresc sunt deschise pentru orice fiu pierdut care se căește și se întoarce „acasă.“

El te așteaptă și pe tine iubite cetitorule, neîntors încă la Dumnezeu; glasul Lui te cheamă; iubirea Lui te îndeamnă. Vino, Vino la El!

Dar ce este acel „Tineret al Domnului“, despre care s'a amintit în foaia trecută?

Vom spune dela început că Tineretul Domnului este Familia cea mare a tinerilor copilași ai Domnului de totdeauna, cari din dragoste pentru Dumnezeu, au părăsit lumea și patimile ei, trăind în ascultare de cuvântul lui Dumnezeu și păzind poruncile Lui.

Lanțul acestui șir de tineri ai Domnului, începe cu neprihănitul Abel și sfârșește cu ultimul tânăr martir al credinței, caruia i-se va tăia capul din pricina mărturiei lui Isus.

Verigile acestui lanț le formează toți acei tineri și tinere cari după cum am spus mai sus și-au predat vieța Domnului, i-au slujit și-i slujesc zi și noapte, în orice loc, în orice timp și'n orice stare s'ar fi găsit. Ei se bucură nespuse că l'au aflat pe Domnul sau mai bine zis că Domnul i-a aflat pe ei (Galateni 4, 9), și plini de recunoștință pentru marea Lui dragoste, și-au închinat vieța Mântuitorului lor Isus Hristos, Căruia Singur vor să-i slujească neîncetat, zi și noapte.

Legea de temelie a acestui

Tineretul Domnului

Tineri ai Domnului din Biblie. din primele veacuri creștine și de azi. Există un Tineret al Domnului și azi?

„Tineret“ este dragostea „fratelui“ lor mai mare Ioan Evangelistul, apostolul iubirii care s'a răzimat de pieptul lui Isus, care le-a dat o pildă, cum trebuie să-L urmeze pe Domnul.

Tineretul Domnului cuprinde pe tinerii Domnului din toate vremile, din toate țările și din toate neamurile.

Nu sunt organizați cu statute, regulamente și comitete cu președinți, casieri, secretari și alte rândueli omenești.

Lucrul acesta nici nu s'ar putea, fiindcă peste vreme și oameni ei își dau mâna cu toți frații lor tineri de totdeauna și din tot locul. Sunt frați cu toți cei ce iubesc pe Domnul și luptă pentru Mântuitorul lor în orice vreme, mărturisind dragostea Lui tuturor celor rățaciți cari stau departe de Domnul și Biserica Lui și nu-L cunosc pe Dumnezeu.

În această „familie“, găsim ca frați pe dreptul Abel, pe tânărul Isaac, băiatul iubit Iosif, copilul Samuel, viteazul David, tânărul Solomon, înțeleptul Daniel și soții lui, pe Ioan Evangelistul, fiul Timotei, și fiul Tit și pe marele șir de tineri

și tinere martiri, martire și mărturisitori din primele veacuri creștine cari L'au mărturisit pe Domnul și mai bine și-au dat vieța decât să făptuiască vreun păcat ori să se lapede de El.

Un tânăr al Domnului îi are ca pildă pe acești înaintași și ține cu putere la mărturisirea Domnului și-a cuvântului Său cum au ținut aceia. Urăsc păcatul tot așa de mult ca și „frații“ lor de demult și sunt vrăjmași de moarte ai lui Satan și fariseismului care s'a înstăpânit astăzi pe tot locul.

Un tânăr al Domnului fuge de stricăciune și păcat; nu joacă fiindcă *jocul este o închinare la idoli* (I Corinteni 10,7). Nu umblă pe la petreceri, nunți, baluri, beții, desfrânări și alte păcate ale tineretului de azi fiindcă acestea sunt *lucru i păgânești și slujiri idolești* neîngăduite (I Petru 3,3).

Un tânăr al Domnului nu se întovărășește și nu se împrietește cu tinerii ce umblă în păcate (Proverbe 1,15) știind că *prietenile rele, strică obiceiurile bune* (I Corinteni 15,33). Ci întocmai ca „fiul Timotei“ se străduiește să cunoască Sfîn-

tele Scripturi, cari pot să-l înțelească spre mântuire, prin credința care este în Isus Hristos (II Timotei 3,15).

Un tânăr al Domnului este un copil al Domnului care se luptă lupta cea bună a credinței, trăește o vieță de dragoste și lepădare de sine și evlavie, știind că deprinderea trupească la puțin folosește, dar evlavia spre toate este de folos, având făgăduința vieții de acum și a celei ce va să vie (I Timotei 4,8).

După aceste și alte „semne“ îi poți recunoaște pe tinerii din familia cea mare a Tineretului Domnului!

Tu iubite cetitorule tânăr, din care ceată a tineretului faci parte? Din Tineretul Domnului sau Tineretul Lumii? Din tineretul ce laudă pe Domnul sau din cel ce joacă și cântă romane, alergând pe calea fiului pierdut spre prăpastia pierzării?

Dacă ești unul din aceștia, oprește-te îndată și întoarce-te la Dumnezeu. Dacă vei face așa vei fi fericit. Roadele păcatului îți vor amări vieța și îți va părea rău mai târziu, dar atunci poate fi prea târziu.

Întoarce-te dar azi și alătură-te la ceata cea sfântă a copilașilor din Tineretul Domnului, cari îl iubesc pe Dumnezeu și fac voia Lui. Căci lumea și pofta ei trece, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac. (I Ioan 2,17).

Ion M.

Lauda mea

(Galateni 6,14)

De sunt sărac, de sunt bogat,
De sunt socotit învățat,
Eu veșnic mă voi lăuda
Cu crucea Ta, cu crucea Ta.

De am putere ca un leu
Sau de sunt slab ca nimeni eu,
Eu veșnic mă voi lăuda
Cu crucea Ta, cu crucea Ta.

De sufăr, sau de-s sănătos,
De plâng mereu sau cânt frumos,
Eu veșnic mă voi lăuda
Cu crucea Ta, cu crucea Ta.

De am mulți frați ce mă iubesc,
Sau am dușmani ce mă urăsc,
Eu veșnic mă voi lăuda
Cu crucea Ta, cu crucea Ta.

De merg pe drum sau stau pe loc,
De am la lucrul meu noroc,
Eu veșnic mă voi lăuda
Cu crucea Ta, cu crucea Ta.

De pot și eu pe-acest pământ,
Să-mi ajut frații prin cuvânt,
Eu veșnic mă voi lăuda
Cu crucea Ta, cu crucea Ta.

Și iată-așa Stăpânul meu,
Atât la bine, cât la rău,
Eu veșnic mă voi lăuda
Cu crucea Ta, cu crucea Ta,

Atâta pot, atâta știu,
Cât sunt în lumea asta viu;
Eu veșnic mă voi lăuda
Cu crucea Ta, cu crucea Ta.

I. T.

Mărgăritare Creștine

Nimeni nu va fi în stare să înțeleagă lucrurile cerului, dacă nu se va supune a purta ocară lui Hristos și a suferi pentru Numele Său.

In mijlocul atâtor lucruri învechite, creștinismul curat — creștinismul, vieța după Evanghelia lui Isus Hristos este singurul lucru vecinic nou.

Cheia împărăției este cuvântul lui Dumnezeu. Dacă cineva din toată inima lui crede făgăduințele Harului lui Dumnezeu cerul se deschide pentru el.

și rup unii picioarele. Curată păgânătate.

Motiv de divorț

Am citit de curând într'o revistă că un neamț din Frankfurt (Germania) a divorțat de soția sa fiindcă aceasta și-a făcut cumpărăturile într'o prăvălie evreească. Ciudat lucru!

BUCURIA CREDINȚEI

Un vestitor al Cuvântului lui Dumnezeu a fost cercetat odată de un tânăr student ce era numai vole bună, vieță și nădejde.

Părinte! Colegii mei de ani de zile mă tot necăjesc; grijește ai să înnebunești de vei trăi vieță curată, înfrânată! îmi ziceau ei.

Acum, ce văd! Pe mine înfrânarea și curăția m'a păstrat întreg, sănătos și tare; ei, în schimb, care și-au dat frâu plăcerilor și păcatului, au ajuns pe marginea prăpastiei și nebunii.

Plata păcatului e moartea trupească și sufletească

Veacul trupului

La un joc de fotbal, s'a încasat în câteva ceasuri 3 milioane de lei.

Pentru o faptă bună nu s'ar strânge nici într'un an atâția bani.

N'ar da omul un ban pentru o carte duhovnicească, dar aruncă sute de lei să vadă cum

DIN SCRIERILE SF. PĂRINȚI

„Părinților, nu amăriți pe copiii voștri, ca să nu se des-nădăjduiască“, scrie sfântul apostol Pavel. El nu zice: „Iubiți-vă copiii“, căci la aceasta îndeamnă, vrând-nevrând, însăși natura și ar fi de prisos să mai fie îndemnați la aceasta, ci zice: „Nu amăriți pe copiii voștri“, ca atâția cari își desmoștenesc copiii, îi alungă și-i tratează cu asprime, nu ca pe liberi, ci ca pe robi. De aceea

Ce spune Sf. Ioan Gură de Aur despre datoria părinților de-ași crește copii.

**Părinților, nu amăriți pe copiii voștri.
Copilul tău trebuie să cunoască Sf. Scriptură.**

zice: „Nu amăriți pe copiii voștri“.

Apoi arată cum să se deprindă copiii cu ascultarea și precum a zis că bărbatului se cade să țină pe soția lui în ascultare, prin dragoste, care toate le poate, tot așa continuă și aici: „..ci creșteți-i în ascultare și în supunere față de Domnul.“

Vrei dar să ai un copil ascultător? Crește-l în supunere și ascultare de Domnul.

Nu socoti deci nefolositor ca să citească Sf. Scriptură, căci acolo va auzi această poruncă: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta“. Este în interesul tău să faci aceasta. Nu zice: „Aceasta e treaba popilor. Eu n'o să-mi fac copilul popă“. De sigur, că nu e număidecât nevoie să se facă pre-

ot, dar bun creștin trebuie să-l faci. *Tocmai aici sunt datori să cunoască învățăturile Sfintei Scripturi și în special pe cele despre copii, căci mare este neștiința la această vârstă și ea se sporește prin citirea cărților lumești!* Acolo citesc copiii că aceia, pe cari păgânii îi admirau ca eroi, erau sclavi ai patimilor și se temeau de moarte..

Copilul tău trebuie să cunoască Sfânta Scriptură, spre a-i servi ca antidot împotriva cărților lumești. N'ar fi oare nechibzuință să ne trimitem copiii la școală și să cheltuim oricât pentru învățatura lor, dar să nu-i creștem în ascultare și supunere față de Domnul“?

Dacă n'o facem, noi suntem cei dintâi cari suferim urmări-

rile, văzându-i cum cresc obraznici, nedisciplinați, neascultători și răi. Să fugim dar de aceasta și să ne creștem copiii cum ne îndeamnă sfântul Apostol Pavel în cele de mai sus.

(Omilia 21, la cap. 1 din epistola către Efeseni)

Lăsați copii să vină la Mine

În vreme ce Isus mânuia tesia și colțarul în dugheana lui din Nazaret, Un glas răsunase din Pustiu, dinspre părțile Iordanului și ale Mării Moarte.

Cel din urmă dintre Prooroci, Ioan Botezătorul, îi chema pe Iudei la pocăință, vestea apropierea Împărăției Cerurilor, propovăduia neîntârziata venire a Messiei, îi dojenea pe păcătoșii ce alergau la el și-i cufunda în apa riului, pentru ca aceea spălare a trupului să însemne începutul curățirii sufletești.

Chipul lui Ioan era făcut să cucerească închipuirile. Copil al bătrâneții și al minunei, fu hărăzit dela naștere să fie Nazireu, adică fără pată; nu-și tăiașe niciodată părul, nu băuse'n viața lui nici vin, nici siceră, nu se apropiase de nici o femeie, nu cunoscuse decât dragostea de Dumnezeu.

De timpuriu părăsise casa bătrânilor și se ascunsese în Pustiu. Acolo trăia de mulți ani, stingher, fără casă, fără cort, fără slugi, fără nimic al său decât ce era pe el. Infășurat într'o piele de cămilă; incins la mijloc cu un chimir;

Proorocul Focului

Înainte mergătorul Domnului Sf. Ioan Botezătorul

înalt, părilit de soare, osos, cu păr pe piept, cu plete lungi pe spate, cu barba încălțată de mai-mai să-i ascundă fața, rotea pe sub sprâncenele-i împădurite doi ochi scăpărători și sfredelitori, când de pe buzele-i ascunse fășneau mărețiile-i cuvinte de afurisenie.

Ioan, cu trupul ars de soarele Deșertului, cu sufletul ars de dorința Împărăției, este proorocul Focului. Vede în Messia care ru va zăbovi prea mult, pe stăpânul Flăcării. Noul rege va fi un țaran nemilos: pomul care nu dă roadă bună fi-va tăiat și pus pe Foc; vântura-va grăul pe arie și va arde paie și pleava în focul cel nestins. Va fi un botezător care va boteza cu Foc.

Pe cei ce vin la sine nu-i mângăie și cu atât mai aspru îi muștră pe Farisei și pe Saducheii.

— „Vipere spurcate, cine v'a învățat să fugiți de urgia ce vă stă deasupra capului? Purtați-vă astfel, ca să fiți în stare de a vă pocăi; nici spuneți în

sinea voastră: Avram ne e tată; ci eu vă spun că Dumnezeu îi poate naște copii lui Avram chiar și din aste pietre“.

Voi, cei ce vă înghesuți prin casele de piatră cum se ascund viperele pe sub bolovani: voi, Farisei și Saducei, mai tari sunteți ca piatra; împietrită vă e mintea în iota legii și în orânduirea slujbei; împietrită vă e inima nedarnică; flămândului care vă ceru pâine pusă-i-ați în mână o piatră; ați dat cu piatra în cel ce nu păcătuise ca voi; voi Farisei și Saducei, sunteți statui făloase de piatră, pe care doar focul le va nărui, că apa se prelinge pe voi și repede se usucă.

N'ajunge deci să vă scăldați în Iordan. Curățirea e întrămătoare, dar nu-l decât un început: purtați-vă altfel, cu totul altfel de cum v'ați purtat până acuma; de nu, în scrum vă va schimba Cel ce va boteza cu Foc.

A venit apoi vremea ca Invinitorul de pe Marea Moartă, să facă loc Mântuitorului de pe

Marea Tiberiadei.

Dar pentru îndrăsneala sa, pentru curajul de a spune adevărul Capul lui Ioan cade sub sabia călăului Irod.

Jalnică soartă cea a Premergătorilor; cari știu, dar nu vor vedea; cari vor ajunge până pe malurile Iordanului, dar nu se vor bucura de Pământul Făgăduinței; cari vor netezi calea celui ce vine în urma lor, dar le-o va lua înainte; cari vor pregăti tronul și nu vor sta pe el; robi ai unui stăpân pe care de cele mai multe ori nu-l văd la față.

Totuși cuvântul lor rămâne. Ei cad, „pregătind“ drumul pe care alții vor merge mai ușor la ținta mântuirii.

Dacă n'ar fi acești eroi adevărului, niciodată n'ar mai răsări soarele peste pământul neguros.

Prin jertfa acestor fel de nebuni cari nu vor să știe ce e odihna și tihna pământească, trăim noi.

Dar dacă aici au parte numai de „afurisenii“, „dincolo“ se vor bucura de cinstea de a ședea cu Domnul pe scaunul lui de Domnie.

(După Papini).

Iertarea lui Temistocles

Temistocles a fost un vestit bărbat de stat în vechea Grecia. Și era iubit de popor. Dar cu prilejul unui război nenorocos, a fost părăsit de popor și a ajuns în prinsoare, judecat fiind la temniță și moarte, de regele inamic. Temistocles și-a

salvat viața făcând prietenie cu fiul regelui.

„Tată dragă — a grăit fiul — te rog să ierți pentru mine pe Temistocles. Îți cer dragostea ta de tată scump pentru iertarea prietenului meu“. Și regele l'a iertat pentru fiul său.

Și noi suntem judecați la moarte în fața Regelui și Tatălui ceresc pentru păcatele noastre. Iar din această judecată și peire ne poate scăpa numai intervenția Fiului Său și Mântuitorului nostru Isus Hristos. Fă-te dragă cititorule, „prieten“ cu „Fiul“ și vei avea dragostea și iertarea „Tatălui“.

Către cetitori

Rugăm pe iubii noștri cetitori și frați ca atunci când ne trimit scrisori, bani etc. Să scrie totdeauna exact și deslușit; numele, pronumele, județul, comuna și oficiul poștal. În felul acesta vor putea fi serviți mai repede și mai bine.

Cuvântul de Anul Nou cătore țară

Rostit de M. Sa Regele Carol II la radio, în noaptea Anului Nou 1939.

În noaptea de Anul Nou, M. Sa Regele a ținut la radio o cuvântare adresată țării, în care o spuse între altele:

România are azi mai multă nevoie ca oricând de întrunirea tuturor fiilor ei într'un singur avânt și o singură credință. Numai prin strângerea rîndurilor tuturoră împrejurul unei Românii renăscute, vom găsi puterea de a sta stăncă neclintită împotriva tuturor primejdiilor și vrăjmașilor.

Români, în această clipă, când începe anul 1939, fiți cu ochii ațintiți înainte, fiți cu ochii ațintiți asupra căii de progres și propășire, pe care pășește Patria. Fiecare în sufletul său să găsească scânteia patriotică, care să-l îndemne să fie și el părtaș la această operă de renaștere națională. Înalt rugăciunile Mele către Dumne-

zeul părinților noștri, să dea țării Mele și poporului Meu, un an, în care să piară toate urile, un an în care să nu se vadă de cât o desăvârșită unitate de gânduri și simțiri, pentru binele Patriei, să ne dăruiască Dumnezeu și un an de belșug, de liniște și de pace.

Cele 10 Ținuturi și Rezidenții lor

Am scris mai pe larg și în Calendarul nostru despre Noua organizare și împărțire a Țării pentru o mai bună gospodărire a ei. Dăm aici lista celor 10 Ținuturi și Numele Guvernatorilor sau Rezidenților Regali cari le conduc.

1. Ținutul Someș—Cap. Cluj. Rezident General Al. Hanzu
2. Ținutul Mureș— „Alba Iulia—” — General Dănilă Papp
3. Ținutul Olt — „Craiova —” — General Scărișoreanu
4. Ținutul Bucegi — „București—” — Magistrat Al. Gane
5. Ținutul Timiș — „Timișoara —” — Al. Marta
6. Ținutul Prut — „Iași —” — General Mihai Negruzzi
7. Ținutul Marea — „Constanța —” — Prof. Nic. Otescu
8. Ținutul Dunăre — „Galați —” — f. Ministru Victor Cădere
9. Ținutul Nistru — „Chișinău —” — f. subsecretar de st. Dinu S.
10. Ținutul Suceava — „Cernăuți —” — Profesor G. Alexianu.

Impotriva fumatului

Femeile și tineretul german vor fi oprți să fumeze — Un obicei rău și o putimă păgubitoare — Lăsați-vă de fumat!

De curând, cunoscutul proprietar și director al ziarului german „Der Stürmer” a publicat un apel către fetele și femeile germane, invitându-le să nu fumeze.

El și-a arătat nădejdea că în Germania se va opri încurând fumatul pentru femeile și tineretul german. Fumatul ar avea urmări rele asupra celor căsătoriti și asupra soldaților soție neamțul.

D. Hitler și Mussolini mai scrie numitul ziarist nu fumează și totuși îndeplinesc opere mari și nepieritoare.

Nouă ca popor tânăr ne place să imităm multe dela străini. Unele chiar stricătoare pentru noi.

Iată că de data aceasta, stră-

inii pot fi imitați cu mare folos și cu multă cinste pentru noi.

Femeile și tineretul român, ba chiar și bărbații cari fumează pot lua pildă dela nemți și s'o lase pustiei stricătoare țigară.

Nemții — cari au cultul trupului și fac totul ca să asigure nației un trup puternic și sănătos, știu bine de ce se mișcă acum „împotriva fumatului”.

Țar fumatul strică și sufletului. Ca orice patimă, el slăbește voința și puterile sufletului. Și apoi este un lucru nespuse de dejositor și rușinos ca un creștin să asculte și să se supună unui obicei atât de scârbos, numai pentru o plă-

De toate de pretutindeni

Din cărbuni de pământ

Neamțul scoate anual 800 mii tone benzină. Apoi, mai scoate cauciuc, medicamente, vopsele, grăsimi și alte materiale de care are nevoie.

Așa se știe ajuta neamțul la lipsă.

Salutul roman adoptat oficial de guvern

Cu prilejul solemnităților de Anul Nou, ținute la Palatul Regal, membrii guvernului au salutat pentru prima oară cu salutul roman, (mâna ridicată în sus) care în felul acesta a fost adoptat în mod oficial.

20 mii de morți într'un cutremur din Grecia

Săptămâna trecută un puternic cutremur de pământ, a distrus un întreg oraș din Grecia. Peste 20 mii oameni și-au găsit o moarte groasănică în această nenorocire.

Se împlinesc Scripturile! (Matei 24,7).

Să ne întoarcem la Dumnezeu până mai e vreme.

Ai comandat calendarul alcătuit de noi? Mai sunt numai puține exemplare

CÂTE FEMEI SUNT ÎN ROMANIA

După o socoteală din anul trecut avem în România 9 milioane 182 mii 118 femei. Din acestea, 7.342.506 adică aproape 80 % trăiesc la sate iar 1.839.612 adică 20 % la orașe

4 milioane gospodării

În țara noastră sunt 4 mil. 143.335 gospodării din care 3 mil. 280.361 la sate (aproape 80 %) și 862.974 la orașe.

Aceste gospodării — familii, sunt adăpostite în 3.232.434 clădiri în comunele rurale (sate) și 560.558 clădiri la orașe adică în total aproape 3 milioane 800 mii case câte sunt în întreaga țară.

Cuvinte Regale

Strânși uniți într'o singură voință, într'un singur avânt, să plămădim România cea nouă a Românilor biruitori.

Fiecare cetățean, este o roțiță din mecanismul Statului, și pentruca întregul organism să fie pe deplin de tolos, trebuie ca fiecare, la locul unde l-a așezat soarta, să-și facă pe deplin datoria mănă de un singur gând și călăuzit de un singur suflet, acel al neamului său.

cere atât de josnică de-a scoate fum ca hoarele caselor și ași mulțumi gustul stricat și falsificat al trupului și care îți face atât de mult rău și ție și altora.

Dar fumatul e și un păcat. Fumătorul este un păcătos care calcă în picioare cuvântul lui Dumnezeu ce spune: „Pentruce cheltuiți argintul vostru pentru ceea ce nu hrănește și agonizita voastră pentru ceea ce nu satură. (Isaia 55 2).

Iar ceice sunt ai lui Isus Hristos au răstignit carnea împreună cu patimile și poftele ei (Galateni 5, 24).

Fumatul este o „poftă” și o „patimă” a „carnii”, a „firii pământești”. Dacă „ascuți” de poftă, cu dela sine cade ascultarea de Dumnezeu. Iar dacă nu ți-ai „răstignit carnea împreună cu poftele și patimile ei,” nu ești a lui Isus Hristos; dar, atunci, al cui ești?..

Nebunul și Nebunii

Un nebun scapă într'o zi din ospiciul în care era. Trei îngrijitori se luară după el, urmărindu-l prin oraș pentru a-l prinde.

De odată îl zăresc că intră într'un local de joc (dans).

Intrară îndată după el.

Nebunul privi o clipă pe cei ce în sunetul muzicii se avântau în dansul pătimaș, și se ascunse bine.

Îngrijitorii văzură și ei jocul, dar negăsind pe cel ce-l căutau, se întoarse înapoi, raportând medicului următoarele:

Am urmărit și căutat pe nebun, dar nu l'am găsit; dar în sala de dans, am dat peste o întreagă lume de nebuni!

Rugăm pe fiecare cititor să ne câștige câte un nou abonat